

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Daňhela a soudkyň JUDr. Heleny Novákové a JUDr. Jitky Levové ve věci

nezletilých: **T. Z.**, narozený XXXX
N. Z., narozená XXXX
oba bytem XXXX
oba zastoupeni opatrovníkem městem Mikulov

dětí rodičů: matka **A. U.**, narozená XXXX
bytem XXXX
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Sedlářem
sídlem Údolní 222/5, 602 00 Brno
otec **Bc. P. Z.**, narozený XXXX
bytem XXXX
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Jiřím Horou
sídlem Moravské náměstí 690/15, 602 00 Brno

o zvýšení výživného a změnu styku, o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi z 15. 12. 2021, č. j. 0 P 156/2020-311,

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se, vyjma nenapadených výroků VI a VII o telefonickém styku, **mění**
a) ve výroku I o zvýšení výživného tak, že rozsudek Okresního soudu v Blansku z 24. 1. 2020, č. j. 0 Nc 117/2019-193, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně z 16. 7. 2020, č. j. 37 Co 88/2020-248, jimiž bylo stanoveno otci výživné na nezletilého T. ve výši 3 200 Kč měsíčně a na nezletilou N. ve výši 2 800 Kč měsíčně, se **mění** tak, že výživné se otci zvyšuje od 1. 9. 2020 do 30. 4. 2022 na nezletilého T. na 4 500 Kč měsíčně a na nezletilou N. na 3 500 Kč měsíčně a od 1. 5.

2022 do budoucna na nezletilého T. na 6 800 Kč měsíčně a na nezletilou N. na 5 200 Kč měsíčně, vše splatné do 15. dne každého měsíce předem k rukám matky,

b) ve výroku II o nedoplatku na výživném tak, že nedoplatek na zvýšeném výživném za dobu od 1. 9. 2020 do 30. 11. 2022 na nezletilého T. ve výši 48 600 Kč a na nezletilou N. ve výši 29 400 Kč je otec povinen zaplatit k rukám matky do tří měsíců od doručení tohoto rozsudku,

c) ve výrocích III, IV, V a VIII o změně úpravy styku jen tak, že otec je oprávněn stýkat s nezletilým T. a nezletilou N. o velikonočních prázdninách jen v každém lichém kalendářním roce od středy, která jim předchází, od 16:00 hodin do Velikonočního pondělí do 17:00 hodin, jinak se v celém zbývajícím rozsahu těchto výroků **potvrzuje**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně rozsudkem změnil svůj rozsudek z 24. 1. 2020, č. j. 0 Nc 117/2019-193, ve spojení s rozsudkem zdejšího soudu ze 16. 6. 2020, č. j. 37 Co 88/2020-248 tak, že vyživovací povinnost otce k nezletilým dětem zvýšil od 1. 9. 2020 na částky 4 500 Kč měsíčně na nezletilého T. a 3 500 Kč měsíčně na nezletilou N. a rozhodl o nedoplatku na zvýšeném výživném za dobu do 30. 11. 2021 (výroky I a II), změnil rozsah styku otce s nezletilými dětmi jen tak, že skončení těchto styků ve výše uvedených termínech stanovil do 17.00 hodin posledního dne a jako místo předávání nezletilých dětí stanovil na začátku styku bydliště matky (nezletilých dětí) na konci styku bydliště otce, kde je bude povinen vždy matce po ukončení styku předat (výroky III, IV a V ve spojení s výrokem VIII), dále stanovil matce povinnost umožnit otci telefonický styk s dětmi každou středu od 19.00 do 19.30 hodin a otci povinnost umožnit matce telefonický kontakt s dětmi ve středu kalendářního týdne o jarních prázdninách a ve středu každého týdne o letních prázdninách, kdy budou děti v péči otce, vždy od 19.00 do 19.30 hodin (výrok VII) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok IX).
2. Proti rozsudku, a to vyjma výroku VI a VII o telefonickém kontaktu, podala odvolání matka a navrhla změnu rozsudku tak, že vyživovací povinnost otce bude zvýšena na výrazně vyšší částky o úprava styku s otcem bude stanovena pro velikonoční období jen v každém lichém roce a nebude změněna určení místa předávání dětí po skončení styku v bydlišti otce.
3. Opatrovník nezletilých dětí se k odvolání nevyjádřil, otec v průběhu odvolacího řízení navrhl potvrzení napadených rozhodnutí soudu I. stupně jako věcně správných.
4. Odvoláním matky nebyla napadena rozhodnutí soudu I. stupně ve výrocích VI a VII rozsudku, která z toho důvodu byla samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 občanského soudního řádu – dále jen „o. s. ř.“) a odvolací soud se jím nezabýval (§ 212 o. s. ř.).
5. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné a včas podané osobou oprávněnou (§ 202, § 204 odst. 1 a § 201 o. s. ř.), přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně i řízení předcházející (§ 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. a § 28 zákona o zvláštních řízeních soudních - dále jen „z. ř. s.“), doplnil dokazování v potřebném rozsahu (§ 213 o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání matky je důvodné jen zčásti.
6. Soud I. stupně o návrhu matky na zvýšení stanovené vyživovací povinnosti otce a o návrhu otce na změnu upraveného styku dětí s ním rozhodl především na základě skutečností mezi účastníky nesporných, že rozsudkem Okresního soudu v Blansku z 24. 1. 2020, č. j. 0 Nc 117/2019-193, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze 16. 6. 2020 č. j. 37 Co 88/2022-248, byly obě nezletilé děti svěřeny do péče matky otci byla stanovena vyživovací povinnost k nim naposled od 1. 9. 2019 do budoucna ve výši 3 200 Kč měsíčně na nezletilého T. a 2 800 Kč měsíčně na nezletilou N. a styk nezletilých dětí s otcem byl upraven na každý druhý víkend od pátku 15.00 hodin do neděle do 19.00 hodin, v každém druhém roce v termínech pololetních, jarních

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

a podzimních školních prázdnin, každoročně o velikonočních prázdninách a svátcích, každoročně o letních (hlavních) školních prázdninách na dva týdny v červenci a na dva týdny v srpnu a každoročně o vánočních prázdninách a svátcích v sudém roce od 24. 12. do 27. 12. a v lichém roce od 27. 12. do dne předcházejícímu prvnímu dni školní docházky v následujícím roce.

7. Pokud se týká rozhodování o výživném soud I. stupně správně zkoumal podmínky pro zvýšení výživného v důsledku změny poměrů (§ 923 odst. 1 občanského zákoníku - dále jen „o. z.“), a to na přiměřenou výši odpovídající potřebám oprávněných dětí i poměrům povinného rodiče při zachování zásadně shodné životní úroveň dítěte s rodičem (§ 913 odst. 1 a § 915 odst. 1 o. z.).
8. O poměrech otce ve srovnání s poměry danými v době vydání měněného rozhodnutí vyšel soud I. stupně zjištění, že otec založil se svou (tehdejší) přítelkyní realitní společnost „XXXX, s. r. o.“, která dosud „vydělala“ pouze 150 000 Kč, k čemuž otec uvedl, že si pro svou osobní potřebu bere 22 000 až 24 000 Kč měsíčně. Jako samostatně výdělečně činná osoba vykázal otec v roce 2020 základ daně (příjmy snížené o vykázané výdaje) ve výši 218 454 Kč. Dále učinil soud I. stupně zjištění (vycházející pouze z tvrzení otce), že otec si přivydělává brigádně vypomáháním s ledovou plochou v XXXX, kdy za sezonu 2020/2021 měl příjem 30 000 Kč. Při zohlednění poměrů matky daných výdělkem 26 500 Kč měsíčně čistého v letech 2020 od 2021 a příjmem za pronajímání bytu v Brně okolo 13 000 Kč hrubého dospěl soud I. stupně k závěru, že od 1. 9. 2020, od kdy nezletilý T. nastoupil do první třídy základní školy a nezletilá N. do mateřské školy, je důvodné zvýšit vyživovací povinnost otce k dětem na přiměřené částky 4 500 Kč měsíčně na T. a 3 500 Kč měsíčně na N.
9. Odvolací soud doplnil dokazování soudu I. stupně o poměrech rodičů za dobu od rozhodnutí soudu I. stupně dosud a částečně i za dobu minulou a učinil z něj níže uvedená doplňující zjištění. Otec přerušil provozování živnosti s účinností od 26. 9. 2022 (zjištěno z vyrozumění Městského úřadu Boskovice o zápisu do živnostenského rejstříku z 26. 9. 2022) a za rok 2021 vykázal z této činnosti příjmy 785 000 Kč a výdaje 582 337 Kč, což činí rozdíl 202 663 Kč za celý rok (zjištěno z daňového přiznání otce za rok 2021), společnost XXXX, s. r. o. vykázala za dobu od 20. 4. do konce roku 2021 příjmy 1 295 000 Kč snížené o výdaje 1 106 000, z což po odečtení dalších účetních položek odpisů majetku ve výši 66 000 Kč, tvoří základ daně 5 632 Kč (zjištěno z daňového přiznání této společnosti za rok 2021). Otec fakturoval společnosti XXXX CZ, a. s. za obsluhu na kluzišti v XXXX za dobu od listopadu 2019 do února 2020 celkem 30 000 Kč a za období v roce 2021 také 30 000 Kč (zjištěno z faktur č. 2020-0002 a 2021-0004 vystavených otcem jako dodavatelem této společnosti jako odběrateli). Otec je aktuálně od 3. 10. 2022 evidován u úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání (zjištěno ze sdělení Úřadu práce, Kontaktního pracoviště Boskovice, z 3. 10. 2022) byla mu přiznána podpora v nezaměstnanosti 5 860 Kč měsíčně po dobu prvních dvou měsíců, 4 431 Kč měsíčně po dobu další dvou měsíců a 3 988 Kč měsíčně po zbývajících podpůrcí dobu (zjištěno z oznámení úřadu práce o podpoře v nezaměstnanosti z 5. 10. 2022). Otec uzavřel 12. 9. 2022 manželství s I. B., nyní Z. (zjištěno z oddacího listu Úřadu městysu Sněžné z 12. 9. 2022), s níž založil výše uvedenou společnost, přičemž již předtím si smlouvu o smlouveném majetkovém režimu odlišném od zákonného režimu z 6. 9. 2022 smluvili budoucí manželé režim oddělených jmen (zjištěno z notářského zápisu JUDr. Andrey Štěpánové NZ 410/2022).
10. K odvolacím námitkám matky o majetkových transakcích otce svědčících o jeho lepších finančních poměrech, než vyplývalo z dosavadního dokazování, doplnil odvolací soud zjištění o tom, že otec 20. 4. 2022 prodal své přítelkyni (dnes manželce) pozemky v kat. území XXXX za kupní cenu 550 000 Kč (zjištěno z kupní smlouvy mezi otcem jako prodávajícím a I. B. jako kupující z 20. 4. 2022), že daroval svému otci 24. 5. 2022 pozemek parc. č. 1972/9 v kat. úz. XXXX (zjištěno z výpisu z katastru nemovitostí LV XXXX ohledně tohoto pozemku), že I. B. (nyní Z.) prodala pozemek parcelního čísla XXXX a ideální třetinu pozemku parc. XXXX v kat. úz. XXXX za 200 000 Kč L. Š. (zjištěno z kupní smlouvy mezi těmito osobami z 2. 3. 2022), aniž je zřejmé, jak mohla být již 2. 3. 2022 I. B. vlastníci těchto nemovitostí, které měla nabýt od otce až smlouvou z

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

20. 4. 2022. Otec dále předložil první stranu darovací smlouvy neobsahující datum, jíž měl od svého otce nabýt pozemek parc. 1972/9 a ideální jednu polovinu pozemku parc. č. 1972/1 v kat. území XXXX, což mělo být důvodem následného převodu zpět na původního vlastníka. K odvolacím námitkám matky o nepřiměřené kupní ceně za pozemky otcem prodané, učinil odvolací soud zjištění, že Ing. L. S. zabývající se oceňováním majetku, věcí nemovitých, ohodnotil cenu majetku prodaného otcem jeho tehdejší přítelkyní (nyní manželce) a pozemku darovanému otcem jeho otci na celkovou částku přes 8 000 000 Kč (zjištěno z listiny nazvané „určení obvyklé ceny“ č. 45/2022 z 8. 8. 2022 a že prostřednictvím internetového portálu sreality.cz jsou nabízeny stavební pozemky v obci XXXX okres Blansko za 3 424 Kč za m², pole ve XXXX okres Blansko za 27 Kč m², respektive 45 Kč za m² (zjištěno z internetového výpisu těchto nabídek na portále sreality.cz). Odbor výstavby územního plánování Městského úřadu Boskovice odvolacím soudu sdělil, že lokality územního plánu městyse XXXX, v níž jsou pozemky parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX v kat. území XXXX jsou dle platného územního plánu ve znění změn č. XXXX součástí plochy „Zr“ (zahrádkářské a chatové rekreační lokality), že městyse XXXX požádal 15. 6. 2017 o pořízení nového územního plánu, že v roce 2000 proběhlo projednání návrhu územního plánu podle § 50 stavebního zákona, aby v návrhu územního plánu byly jmenované pozemky zahrnuty do plochy „b.v“ bydlení venkovské, a že v roce 2022 byly schváleny pokyny pro zpracování nového návrhu územního plánu, ty se však netýkaly dotazovaných pozemků (zjištěno ze sdělení Městského úřadu Boskovice z 11. 10. 2022). Z článku XXXX listy městyse XXXX, a to mimořádného čísla z ledna 2021, nazvaného „Územní plán“ odvolací soud zjistil, že otec otce jako starosta městyse XXXX popírá zřejmě dříve zveřejněné informace o tom, že nechal zabudovat do nového územního plánu zásadní změny bez projednání na zastupitelstvu, odkazuje na návrh nového územního plánu umístěného na webových stránkách městyse XXXX a na proces vedoucí k jeho možnému schválení či neschválení a hájí se úvahou, že otec jako jeho syn a on jako starosta městyse jsou také občané a mají stejná práva jako ostatní občané, kterým bude vyhověno při změně využití pozemků. Otcí byl poskytnut úvěr ve výši 4 700 000 Kč vztahující se k budově č. p. XXXX na pozemku parc. č. st. XXXX v kat. území XXXX, který se zavázal splácet po 17 584,50 Kč měsíčně (zjištěno z smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru č. XXXX ze 30. 6. 2020 uzavřené mezi Hypoteční bankou a. s. jako věřitelem a otcem jako dlužníkem), k čemuž zřídil otec pro tuto banku zástavu k této nemovitosti (zjištěno ze zástavní smlouvy mezi touto bankou otcem jako zástavcem z 30. 6. 2020).
11. K poměrům nynější manželky otce odvolací soud zjistil, že I. B. (nyní Z.) vykázala za rok 2021 z podnikání příjmy ve výši 2 190 000 Kč a výdaje ve výši 1 982 000 Kč, z čehož činí daňový základ 208 500 Kč, a za rok 2022 (přirozeně jen za uplynulou část tohoto roku) příjmy ve výši 240 000 Kč a výdaje paušální sazbou ve výši 96 000 Kč (zjištěno z daňových přiznání manželky otce za rok 2021 a 2022), přičemž manželka otce má ve své péči dvě nezletilé děti Z. a A. B., na něž pobírá výživné od jejich otce ve výši 4 200 Kč měsíčně a 3 300 Kč měsíčně (zjištěno v rozsudku Okresního soudu Brno-venkov z 15. 1. 2020, č. j. P 212/2019-106) a má příjem i z pronajímání bytové jednotky na ulici XXXX ve výši 7 700 Kč měsíčně (zjištěno z nájemní smlouvy s J. a I. P. jako nájemci z 25. 4. 2022), k čemuž učinil otec tvrzení, že jeho manželka má celkem 4 byty, z nichž v jednom bydlí, jeden užívá její příbuzná a jeden je aktuálně prázdný a nepronajatý. Manželce otce byly v letech 2019 a 2022 poskytnuty dva hypoteční úvěry související s jejími nemovitostmi, jeden asi 1 435 000 Kč a druhý 3,5 milionu Kč (zjištěno ze obtížně čitelné smlouvy o hypotečním úvěru z 1. 10. 2019 a ze smlouvy o hypotečním úvěru z 5. 2. 2020, obou uzavřených Hypoteční bankou a. s. jako věřitelem a I. B. jako dlužnicí). Tvrzení otce o poměrech jeho manželky pečující o příbuznou osobu doplnil odvolací soud zjištěními, že J. B., narozené XXXX, byl přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením, neboť byla uznána invalidní od 26. 11. 2019 s invaliditou třetího stupně pro pokles pracovní schopnosti o 70 % z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (zjištěno z rozhodnutí Úřadu práce ČR, Kontaktního pracoviště Židlochovice, z 14. 4. 2000 a posudku OSSZ Brno venkov o invaliditě

z 25. 3. 2020), přičemž má jít o osobu, která vyžaduje celodenní péči, kterou jí poskytuje nynější manželka otce.

12. Vzhledem k odvolací námitce matky, že otec se zbavuje možnosti dosáhnout při své kvalifikaci a možnostech vyššího příjmu než vykazovaného, učinil odvolací soud zjištění i z Informačního systému o průměrném výdělků (ISPV - programu statistických zjišťování vyhlášených ČSÚ, jehož gestorem je Ministerstvo práce a sociálních věcí), a to z Regionální statistiky ceny práce (RSCP) která je součástí ISPV a která poskytuje přehled o mzdové úrovni v jednotlivých krajích ČR. Pro Jihomoravský kraj, a to v platové sféře v roce 2021 (výsledky statistických zjištění za rok 2022 ještě nejsou k dispozici), jsou hrubé výdělky v obecné kategorii specialistů v obchodní sféře a veřejné správě (kat. č. 24) zjištěny v průměrné výši, která činí v „prvním decilu“, což je úroveň 10 % nejnižších mezd, částku 31 688 Kč hrubého měsíčně a v „mediánu“, což je střední hodnota sledovaných výdělků, částku 50 399 Kč hrubého měsíčně. V kategorii specialisté prodeje nákupu produktu a služeb (kat. č. 2433) pak tyto hodnoty činí v prvním decilu 34 918 Kč měsíčně a v mediánu 54 093 Kč měsíčně (zjištěno z výše označených výpisů z IPSV). K nynějším finančním poměrům otce zjistil soud z výpisu z jeho bankovního účtu u ČSOB a. s. č. XXXX, že za posledních šest měsíců na něj otec vložil hotovost v celkové výši 196 000 Kč (v květnu 46 000 Kč, v červnu 54 000 Kč, v září 46 000 Kč a v říjnu 50 000 Kč) a mezi příjmy tohoto účtu je také částka 20 000 Kč zaslaná 25. 7. z účtu jeho tehdejší přítelkyně I. B. a částka 100 000 Kč zaslaná 20. 9. z téhož účtu jeho již manželky I. Z. Pokud z tohoto výpisu vyplývá i to, že 26. 8. byla na něj připsána platba 97 799 Kč z protiučtu „A. L.“ a s popisem „A. XXXX, platba za práce před prodejem“, učinil odvolací soud zjištění z listin otcem předložených, že 24. 5. 2022 uzavřela společnost „XXXX, s. r. o.“ s J. a L. A. zprostředkovatelskou smlouvu (zjištěno z bankovního účtu otce shora uvedeného a z této zprostředkovatelské smlouvy), k čemuž učinil otec tvrzení, že tato částka zaslaná na jeho účet od smluvních partnerů jeho společnosti není jeho příjmem, ale souvisí s touto realitní záležitostí, v jejímž rámci byla otcí proplacena jako úhrada za práce, které on provedl na nemovitosti, jejíž prodej byl zprostředkováván.
13. K poměrům matky pak odvolací soud doplnil zjištění, že v době od října 2021 do srpna 2022 dosáhla průměrného měsíčního příjmu v průměrné výši 30 560 Kč měsíčně čistého, přičemž další složky mzdy vyplácené za dobu delší než jeden měsíc činily 36 000 Kč v roce 2021 a 35 000 Kč v roce 2022 (zjištěno z výdělkové zprávy matky od jejího zaměstnavatele města Mikulov), a dále, že matka přiznala za kalendářní rok 2021 ze svého soukromého podnikání finančnímu úřadu další příjmy 152 625 Kč a k nim výdaje 45 488 Kč, z čehož činil dílčí základ daně 106 137 Kč (zjištěno z daňového přiznání matky za rok 2021 podaného u příslušného Finančního úřadu v Mikulově).
14. Ohledně poměrů dětí učinil odvolací soud doplňující zjištění o skutečnosti, z ní soud I. stupně sice vycházel ale neprovedl o ní dokazování, že nezletilá N. navštěvuje mateřskou školu, a to i v tomto školním roce 2022/2023, a nezletilý T. třetí třídu základní školy (zjištěno z potvrzení Mateřské školy XXXX a potvrzení Základní školy XXXX, XXXX, z 13. 9. 2022), z čehož vyplývá, že od 1. 9. 2020 nastoupil nezletilých T. do první třídy základní školy a nezletilá N. do mateřské školy. K dalším potřebám dětí odvolací soud doplnil zjištění o tom, že od roku 2022 došlo ke zdražení tréninků v tenisovém oddíle, v němž se děti věnují zájmové sportovní činnosti (zjištěno ze sdělení TKM rodičům dětí z 31. 12. 2021).
15. V řízení o zvýšení již stanoveného výživného je nutné zkoumat, zda došlo ke změně poměrů, z nichž soud vycházel při posledním rozhodnutí o výživném, aniž lze přezkoumávat správnost již vydaného a pravomocného rozhodnutí, jímž soud stanovil výživné jako přiměřené poměrům, které byly v době jeho rozhodnutí dány. Pokud tedy z rozsudků Okresního soudu v Blansku a Krajského soudu v Brně, jimiž byla vyživovací povinnost otce k nezletilým dětem stanovena, vyplývá, že vycházely z podnikatelských výsledků otce naposledy za rok 2019, není předmětem nynějšího řízení hodnocení toho, zda příjmové poměry otce mohly být dány jen částkami otcem vykazovaných příjmů po snížení uplatněných nákladů, z nichž by otcovy „čisté“ příjmy za rok 2019, kdy vykázal obrát 379 000 Kč, činily 16 620 Kč měsíčně a za předchozí rok 2018, kdy otec

Shodu s prvním potvrzuje: Renata Kobzová

vykázal obrat 449 000 Kč, jen 14 900 Kč měsíčně. Již tehdy soudy zjevně přihlížely k majetkovým poměrům otce a jeho možnostem a schopnostem dosahovat příjmů na úrovni odpovídající stanovenému výživnému 3 200 Kč měsíčně na tehdy šestiletého T. a 2 800 Kč měsíčně na tedy tříletou N. Z dokazování soudu I. stupně doplněného dokazováním odvolacího soudu pak vyplývá, že za rok 2020, jehož výsledky nemohly mít soudy tehdy ještě k dispozici, vykázal otec obrat z podnikání ve výši 721 000 Kč, z čehož by ovšem po odečtení vykázaných výdajů činila částka „čistých“ příjmů cca 18 000 Kč měsíčně, a za rok 2021 obrat ve výši 785 000 Kč, z něhož by po odečtení vykázaných výdajů činily „čisté“ příjmy otce cca 16 700 Kč měsíčně. Ať už je míra relevantnosti těchto otcem vykázaných údajů jakákoliv, a to za dobu, kterou mohly soudy zohledňovat tehdy (roky 2018 a 2019) i za dobu, kterou mohou soudy zohlednit dnes (roky 2020 a 2021) je z nich zjevné to, že objem otcovy podnikatelské činnosti se oproti předchozímu období téměř zdvojnásobil (z úrovně cca 380 000 až 450 000 Kč ročně na úroveň cca 720 000 až 785 000 Kč ročně). Jestliže ze shora uvedených zjištění odvolacího soudu vyplývá, že otec v roce 2021 přerušil živnost jako fyzická osoba a založil společnost se svou bývalou přítelkyní a nynější manželkou, je i pro případ, že by otcovy podnikatelské příjmy skutečně klesly, protože by činnost nově založené společnosti byla méně výnosná než dosavadní podnikatelská činnost samotného otce, nutné dospět k závěru, že otec by se tímto postupem zbavil výhodnější výdělečné činnosti (§ 913 odst. 2 o. z.) a je tak důvodné i nadále vycházet z jeho možností a schopností dosahovat takových příjmů a mít z nich takový majetkový prospěch jako předtím. Proto je nevýznamné, že je otec nyní evidován jako uchazeč o zaměstnání a pobírá dokonce podporu v nezaměstnanosti, pokud na druhé straně (jak bude uvedeno níže) realizuje svůj majetek způsobem, který zajišťuje jeho poměry na vyšší úrovni, než by odpovídalo „čistému“ příjmu 16 700 až 18 000 Kč měsíčně. Změna poměrů otce daná uzavřením manželství s I. B. sice neznamená změnu jeho majetkových poměrů, neboť novomanželé si sjednali oddělený režim svého jmění, nicméně pro případ, že by otcova životní úroveň byla nižší než manželčina, nezbavuje tato majetková dispozice jeho manželku vyživovací povinností k otci jako manželovi podle § 697 o. z. tak, aby jejich hmotná a kulturní úroveň byla v zásadě stejná. Pokud bylo zjištěno, že manželka otce vlastní celkem čtyři byty, z nichž dva může pronajímat (ač nyní pronajímá pouze jeden), přičemž z vlastního podnikání vykázala za rok 2021 obrat téměř 2,2 mil. Kč, což je téměř trojnásobný obrat, než jaký naposledy vykazoval ze svého podnikání otec, jsou její poměry nesporně lepší než poměry otce, které proto výrazně zlepšují.

16. Pokud se týká majetkových transakcí otce ve vztahu k jeho družce (nyní manželce) a ve vztahu k jeho otci, nelze dospět k závěru, kterým odůvodňuje matka svou zásadní odvolací námitku, že by se otec prodejem shora uvedených pozemků za 550 000 Kč zbavil majetkového prospěchu ve shora uvedené několikamilionové hodnotě, kterou mají tyto pozemky mít. Ze shora uvedených zjištění vyplývá, že otcem převedené pozemky jsou dosud dle schváleného územního plánu městyse XXXX v tzv. „rekreační“ zóně, byt' jsou situovány mezi pozemky, které jsou v zóně bydlení s rodinnými domky již postavenými či plánovanými k výstavbě. Na jedné straně tedy není podmínka pro závěr, že by už nyní měly tyto pozemky tu hodnotu, kterou tvrdí matka a kterou uvedl odhadce nemovitostí v listině matkou předložené, neboť aktuálně to stavební pozemky nejsou, ale na druhé straně nelze ignorovat ani to, že může být do jisté míry pravděpodobné, že uvedené pozemky nabydou - v budoucí bližší neurčitelné době - výrazně na své hodnotě, pokud dojde ke změně územního plánu, v jehož důsledku by se dostaly do zóny určené k výstavbě, v níž jako již nyní pozemky okolní. Dosud však dle sdělení příslušného stavebního úřadu, k takové změně nedošlo a pro závěr o majetkových poměrech otce nelze spekulovat o tom, zda a kdy k ní dojde a že by otcem prodané pozemky měly již nyní několikanásobně vyšší tržní hodnotu. Pro pravděpodobnost budoucího zhodnocení těchto pozemků nespovídá ani otcem předložené důkazy o tom, za jakou cenu se nyní nabízejí pozemky „zahrada“ v dané lokalitě, ani na druhé straně matkou předložený důkaz, že otec otce se jako starosta městyse XXXX v místním časopise brání nařčení, že ve svůj prospěch a prospěch svého syna měl dopouštět nějakých závadných jednání při prosazování pro ně výhodných změn územního plánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

17. Z výše uvedených zjištění o majetkových transakcích otce však nepochybně vyplývá, že otec prodal své tehdejší družce a nynější manželce pozemky za 550 000 Kč, což je finanční částka, kterou má otec nyní k dispozici a z níž dle svého tvrzení dotuje svůj bankovní účet, jehož shora uvedený výpis byl proveden odvolacím soudem k důkazu. Tyto platby činí za posledních šest měsíců v průměru 33 800 Kč měsíčně, přičemž nelze přehlédnout ani to, že účet otce je dotován i částkami zaslanými otci jeho bývalou družkou a poté manželkou, které činí v průměru 20 000 Kč měsíčně. Ať už jde o zápůjčky, jak uvedl otec, či o jiná plnění souvisejícími s jejich společným podnikáním v rámci realitní společnosti, jejímiž jsou oba společníky, je tento finanční příjem otce zohlednitelný pro závěr o jeho poměrech, z nichž je nutné vycházet při stanovení přiměřené vyživovací povinnosti otce k jeho nezletilým dětem. Pokud se týká platby 97 799 Kč, vyplývá z provedeného dokazování, že má jít o od klientů společnosti XXXX, s. r. o., z čehož lze dovodit věrohodnost tvrzení otce, že nejde o jeho zde zohlednitelný příjem, ale o transakci související s podnikáním této společnosti, která by se i jako případný příjem objevila v budoucím v daňovém priznání, z něhož zatím nelze vycházet při vykazování údajně dosud nižších výnosů společnosti na začátku její podnikatelské činnosti. I bez tohoto příjmu však vedou shora uvedená zjištění o pohybech na bankovním účtu otce k závěru, že otcovy faktické finanční příjmy činí za období posledních šesti měsíců činí v průměru 53 800 Kč měsíčně, ať už z hotovosti získané předtím prodejem pozemku či od jeho nynější manželky. K tomu je dle názoru odvolacího soudu důvodné zohlednit skutečnost vyplývající ze shora uvedeného výpisu RSCP, že na pracovním trhu dosahují zaměstnanci v oblastech, které jsou podle obecné kategorizace nejbližší pracovní pozici otce jako realitního makléře, příjmů na střední úrovni cca 50 400 až 54 100 Kč hrubého měsíčně, což při zohlednění zákonných srážek vede k závěru o možném čistém příjmu na úrovni 45 000 až 50 000 Kč měsíčně. Pro podporu závěru o těchto poměrech otce svědčí i skutečnost, že otec je od 30. 6. 2020 schopen splácet hypoteční úvěr po 17 584 Kč měsíčně, což samo o sobě je ve zjevném rozporu s tím, že by faktické příjmy otce mohly být takové, jak by vyplývalo z rozdílu vykázaných příjmů a výdajů z jeho podnikatelské činnosti, resp. nyní z podnikatelské činnosti XXXX, s. r. o.
18. Při zohlednění i poměrů matky tak, jak jsou výše uvedeny, a především odůvodněných potřeb nezletilých dětí, které vzrostly od 1. 9. 2020 nástupem na základní školu a mateřskou školu, je důvodné zvýšit otcovu vyživovací povinnost k nezletilým dětem od tohoto data na 4 500 Kč měsíčně nezletilého T. a 3 520 Kč na nezletilou N., jak to učinil i soud prvního stupně. Následně však otcovy celkové poměry doznaly podle odvolacího soudu změny k lepšímu od 1. 5. 2022, kdy otec prodal shora uvedené pozemky své družce (nyní manželce) poté, co s ní založil realitní společnost (jejíž výsledky dosud nejsou pro hodnocení poměrů relevantní), neboť přijatá finanční částka 550 000 Kč zlepšuje otcovy poměry ve vztahu k možnosti platit výživné na své nezletilé děti oproti předchozímu stavu, kdy pozemky vlastnil (ať už je nabýval z jakýchkoliv důvodů) a jejich finanční hodnotu ve prospěch svých dětí realizovat nemohl. Pokud z této částky, kterou má podle vlastního tvrzení na hotovosti, a z částek od své manželky, dříve družky (ať už poskytovaných z jakéhokoli důvodu) jsou otcovy faktické příjmy na úrovni 55 000 Kč měsíčně, tak to při zohlednění toho, že na pracovním trhu by mohl dosáhnout příjmu na úrovni 45 000 až 50 000 Kč měsíčně a zohlednění vyživovací povinností jeho manželky k němu vede k závěru, že důvodné zvýšit otcovu povinnost k oběma dětem od 1. 5. 2022 po prodeji pozemků na 6 800 Kč na nezletilého T. a 5 200 Kč na nezletilou N. Tyto částky odpovídají shora uvedeným a nyní zohlednitelným poměrům otce, ale pokud snad dojde k jejich změně (například po zjištění podnikatelských výsledků společnosti otce a jeho manželky za celý rok či po dalších majetkových transakcích otce a jeho manželky), může to být důvodem pro změnu tohoto rozhodnutí podle § 923 odst. 1 o. z. a § 475 odst. 1 z. ř. s., a to od data případné změny poměrů.
19. Pokud se týká dlužného zvýšeného výživného, doplnil odvolací soud zjištění soudu I. stupně tak, že na návrh matky bylo do 16. 8. 2022 zahájeno proti otci jako povinnému exekuční řízení k vymožení výživného zvýšeného zde napadeným rozsudkem, a to za únor až srpen 2022 ve výši 9 100 Kč pro nezletilého T. a 4 900 Kč pro nezletilou N. a za období od 1. 9. 2020 do 30. 12. 2021

ve výši 19 500 Kč pro nezletilého T. a 10 500 Kč pro nezletilou N., celkem 44 000 Kč bez nákladů řízení (zjištěno z vyrozumění soudního exekutora MUDr. Jana Škarpy o zahájení exekuce pod č. j. 206 EX 3883/22), dále, že byl vydán exekuční příkaz k provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtů u peněžního ústavu, zde ze shora uvedeného bankovního účtu otce (zjištěno z exekučního příkazu uvedeného exekutora z 19. 9. 2022), že otec podal návrh na zastavení této exekuce (zjištěno z návrhu otce z 3. 10. 2022) a že exekutor MUDr. Jan Škarpa obdržel 5. 10. 2022 od otce jako povinného částku ve výši 58 120,70 Kč, která pokrývá veškeré vymáhané plnění (vč. nákladů exekuce), která je ale na účtu exekutora deponována do rozhodnutí o návrhu otce na zastavení exekuce a v případě zastavení bude otci vrácena. Z toho vyplývá, že dlužné zvýšené výživné otce za shora uvedené období je předmětem exekuce, ale otcem složená částka, která je má pokrýt, je dosud deponována a matce nevyplacena, tudíž ji nelze jako plnění zvýšeného výživného k rukám matky dosud zohlednit. Ze shodného tvrzení rodičů u jednání odvolacího soudu pak vyplývá, že otec platí matce výživné ve zvýšených částkách, které stanovil soud I. stupně v napadeném rozsudku, tedy o 1 300 Kč měsíčně více na nezletilého T. a o 700 Kč měsíčně více na nezletilou N., až od října 2022, což včetně do listopadu 2022 činí 2 600 Kč pro nezletilého T. a 1 400 Kč pro nezletilou N.

20. Tímto rozhodnutím odvolacího soudu byla vyživovací povinnost otce zvýšena od 1. 9. 2020 do 30. 4. 2022 o 1 300 Kč měsíčně na T. a 700 Kč měsíčně na N., což za 20 měsíců činí 26 000 Kč pro nezletilého T. a 14 000 Kč pro nezletilou N. Od 1. 5. 2022 do budoucna byla vyživovací povinnost otce zvýšena o 3 600 Kč měsíčně na nezletilého T. a 2 400 Kč měsíčně na nezletilou N., což za 7 měsíců do listopadu 2022 (v době rozhodnutí odvolacího soud je již splatné i listopadové výživné) činí 25 200 Kč pro nezletilého T. a 16 800 Kč pro nezletilou N. Za celé období od 1. 9. 2020 do 30. 11. 2022 tedy činí zvýšené výživné celkové částky 51 200 Kč pro nezletilého T. a 30 800 Kč pro nezletilou N. Z výše uvedených důvodů otec zaplatil zvýšené výživné zatím 2 600 Kč pro nezletilého T. a 1 400 Kč pro nezletilou N, po čemž tedy činí zůstatek těchto dluhů 48 600 Kč pro nezletilého T. a 29 400 Kč pro nezletilou N.
21. Z těchto důvodů odvolací soud změnil (§ 220 o. s. ř.) rozsudek soud I. stupně ve výrocích I a II o výživném tak, že rozsudky Okresního soudu v Břeclavi a Krajského soudu v Brně o vyživovací povinnosti otce k nezletilým dětem změnil tak, že toto výživné otci zvýšil na shora uvedené částky za shora uvedená období splatné do 15. dne každé měsíce k rukám matky a nedoplatek na zvýšeném výživném ve shora uvedených částkách zavázal otce zaplatit nikoli v běžné zákonné lhůtě tří dnů ale ve lhůtě přiměřeně delší (§ 160 odst. 1 o. s. ř.), aby měl otec možnost přijmout potřebná opatření k zajištění takto vysokých finančních částek.
22. Pokud se týká rozhodnutí soudu I. stupně o úpravě styku (s výjimkou nenapadených výroků VI a VI, které nejsou podle odvolacího soudu na napadených výrocích závislé) odůvodnil je tím, že střídání předávání a přebírání nezletilých při realizaci styku v místě bydliště matky a místě bydliště otce odpovídá tomu, aby jednu z cest absolvoval druhý rodič a nebylo pouze na otci, aby do místa bydliště matky přijížděl při přebírání i při předávání dětí matce, když matce nic nebrání tomu, aby děti u otce přebírala, neboť je vlastníci motorového vozidla a má v péči pouze tyto dvě děti, navíc soud I. stupně zohlednil skutečnost, že matka má v místě bydliště otce přítele, kterého o víkendech navštěvuje. Tato úprava odpovídá i judikatuře ústavního soudu o tom, že materiální náklady spojené s dojížděním nemohou být pouze na straně rodiče, s nímž je styk dítěte upraven. Odvolací námítka matky, že její pracovní vytížení brání realizovat jednu z cest při realizaci styku dětí s otcem a že za svým přítelem do XXXX (bydliště otce) prakticky nejedí, důvodné nejsou. Odvolací soud se ztotožňuje se závěry soudu I. stupně, že je důvodné rozložit materiální zátěž realizace styku nezletilých dětí s tím rodičem, u něhož nejsou v trvalé péči, na oba rodiče, pokud tomu závažné okolnosti nebrání, což v tomto případě nebrání, neboť obecné tvrzení o zvýšeném pracovní zatížení matky takovým důvodem není. V tomto případě takové úpravě odpovídá i to, že matka má relevantní důvod dojíždět do místa bydliště otce i z jiných důvodů, ať už realizuje návštěvy svého přítele často či méně často. Tento závěr soudu I. stupně je tedy správný, včetně toho, že v

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

důsledku časové náročnosti zpáteční cesty dětí po ukončení jejich styku s otcem je důvodné v zájmu denního programu dětí upravit hodinu ukončení tohoto styku u otce v každém jeho posledním dni na 17:00 hodin místo dosavadních 18:00 hodin.

23. Odvolací námitka matky je však důvodná v tom, že není dán důvod k úpravě styku dětí s otcem v období velikonočních svátků každoročně a nikoliv jen každý druhý rok. Je v zájmu dětí, aby sváteční a prázdninová období, které jsou pro ně velmi významná, trávili s každým ze svých rodičů přibližně ve stejném rozsahu. Pokud je tedy upraven styk dětí s otcem pro období jarních školních prázdnin na každý sudý kalendářní rok, je důvodné, aby velikonoční prázdniny, které jsou jarním prázdninám zpravidla časově blízké, trávily v těchto letech s matkou a velikonoční prázdniny trávily s otcem pouze v lichých kalendářních rocích, kdy naopak tráví jarní prázdniny s matkou. Proto dospěl odvolací soud k závěru, že je důvodné vyhovět odvolací námitce matky a stanovit tento styk dětí s otcem na každý lichý kalendářní rok, avšak v celém zbývajícím rozsahu důvod pro změnu rozsudku I. prvního stupně ve výroku o změněné úpravě styku dána není.
24. Z těchto důvodů odvolací soud změnil (§ 220 o. s. ř.) rozsudek soudu I. stupně ve výrocih III, IV, V a VIII o znění úpravy styku jen tak, že stanovil styk dětí s otcem, jenž v každém lichém kalendářním roce a v celém zbývajícím rozsahu toto rozhodnutí soudu I. stupně potvrdil jako věcně správné (§ 219 o. s. ř.).
25. Výrok II tohoto rozsudku odvolacího soudu je odůvodněn § 224 odst. 2 o. s. ř., neboť došlo ke změně rozsudku soudu I. stupně ve výrocih o věci samé, a § 23 z. ř. s., dle něhož v řízení, které lze zahájit bez návrhu, nemá v zásadě žádný z účastníků právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Brno 24. 11. 2022

JUDr. Libor Daňhel, v.r.
předseda senátu